

РЕШЕНИЕ

№ 421

гр. Плевен, 10.04.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – ПЛЕВЕН, VI ГРАЖДАНСКИ СЪСТАВ, в публично заседание на четиринадесети март през две хиляди двадесет и четвърта година в следния състав:

Председател: Силвия Г. Даскалова

при участието на секретаря НАТАЛИЯ СТ. НИКОЛОВА
като разгледа докладваното от Силвия Г. Даскалова Гражданско дело № 20234430101939 по описа за 2023 година

и на основание данните по делото и закона, за да се произнесе взе предвид следното:

Производството по делото е образувано по подадена искова молба от К. И. М., ЕГН***** и М. И. Ч., ЕГН *****, и двете от гр.Плевен, и двете чрез адв. В. Ч. от АК-Плевен, против „ТОПЛОФИКАЦИЯ-ПЛЕВЕН” АД, със седалище и адрес на управление гр.Плевен, ул. „***“ № ***, с ЕИК ***, представлявано от Й.В.В. с правно основание чл. 439 ГПК.

С Разпореждане № 4371/12.04.2023 г., Разпореждане №11040/02.10.2023г., Разпореждане №11789/18.10.2023г. производството е оставяно без движение, като са дадени указания на ишците да уточнят какви суми претендират, че са погасили чрез плащане, за какъв период, и по кое дело; както и да конкретизират за кои суми и за какъв период се позовават на давност, по кое изп.дело. В случай, че ишците твърдят, че цялата сума в общ размер 7551,01 лева е платена или цялата сума от 7551,01 лева е погасена по давност, изрично да уточнят това обстоятелство, както и да посочат период. В случай, че се твърди последователно изплащане на забавените задължения и

погасяването на останалите по давност, да се разграничат изплатените и погасените по давност суми.

Постъпили са Молба-уточнение №11692/02.05.2023г., Молба-уточнение №27434/10.10.2023г., Молба-уточнение №28712/23.10.2023г.

В исковата молба се твърди, че ищците са наследници на А.Х.Д., б. ж. на гр. Плевен. Посочва се, че останалите наследници, съгласно удостоверение за наследници № 14-***/20.03.2023 г. на Община гр. Плевен са И.П.П. и С.П.П., които са направили отказ от наследство, съгласно удостоверения №№ ***/22.02.2022 г. и ***/17.03.2023 г. по описа на РС-Плевен.

Сочи се, че починалата А.Х.Д., б. ж. на гр. Плевен е била абонат на ТЕЦ - Плевен, клиентски № ***, като в качеството на наследници, ищците са погасявали приживе и след смъртта на тяхната наследодателка задълженията, направени за консумация на топлоенергия, частично.

Твърди се, че с писмо изх. № 528/22.03.2023 г., ответното дружество е уведомило ищците, че имат задължения за неплатени вноски, общо главница и лихви в размер на 7551,01 лв. /седем хиляди петстотин петдесет и един лев и 01 ст./ по партидата им към 22.03.2023 г. Ищците посочват, че ответното дружество счита, че посочените задължения са дължими от ищците, което е изразено по суми и отделни плащания, в изп. дело № ***/2018 г. по описа на *** с район на действие ОС- Плевен.

В тази връзка ищците твърдят, че след смъртта на тяхната наследодателка А.Д., са започнали да издължават сумите за консумирана от нея топлоенергия, след което тогава и към момента, са посетили ответното дружество, за да уточнят дължимите плащания, които и до момента са изплащали, като са възразили, че е налице давност. Твърди се, че въпреки това, ответното дружество не се е съобразило с техните възражения и представените в тази насока разписки за плащания, и не е извършило действия относно прекратяване на последващо производство.

С исковата молба е отправено искане за установяване обстоятелството, че ищците не дължат на ответното дружество, в качеството им на наследници на А.Д., бивш абонат на дружеството, сумата 1319,65 лв. /хиляда триста и деветнадесет лв. и 65 ст./, поради последователно изплащане на забавените задължения, както и поради погасяването на останалите с давност, както и да бъдат отхвърлени претенции за разноси в производството. Ищците сочат, че

към момента на подаване на исковата молба са изплатили общо сумата 1448,81 лв. /хиляда четиристотин четиридесет и осем лв. и 81 ст./.

С Молба-уточнение №27434/10.10.2023г. ищците отправят искане да бъде постановено решение, с което да бъде установено, че не дължат на ответното дружество сума в общ размер на 7551, 01 лева. Със същата молба уточняват, че заведените от ответника изп. дела са както следва: изп. дело №***/2018г. и изп.дело №***/2020г. по описа на посочени *** с район на действие ОС-Плевен.

С последната Молба-уточнение №28712/23.10.2023г. ищците твърдят, че не дължат на ответното дружество сумата от 7551,01 лева, която сума са внесли за погасяване на задълженията на тяхната наследодателка. Сочат, че за изпълнителните дела са известени чрез ответното дружество. Твърдят, че претенцията в исковата молба е за сума от 7551,01 лева, която считат, че не е била дължима и не е следвало да внасят. Молят да бъде назначена съдебно-счетоводна експертиза с поставени въпроси.

Представени са писмени доказателства. Направено е доказателствено искане за назначаване на съдебно-счетоводна експертиза.

В законовия срок по чл.131 ГПК е постъпил писмен отговор от ответника „ТОПЛОФИКАЦИЯ-ПЛЕВЕН” АД, чрез *** Ц.В..

Ответникът не оспорва изложените в исковата молба факти и обстоятелства, че ищците са наследници на своята *** А.Х.Д., ЕГН *****, както и че срещу същата са образувани цитираните изпълнителни дела въз основа на изпълнителни листове, съгласно които лицето е осъдено да заплати на „Топлофикация-Плевен“ АД суми за доставена, но незаплатена топлинна енергия –по изп.дело № ***/2018 г. по описа на *** с район на действие - ОС - Плевен и изп.дело № ***/2020 г. по описа на *** с район на действие ОС - Плевен. Ответникът не оспорва, че посочените в исковата молба суми са в размерите, чието заплащане „Топлофикация- Плевен“ АД претендира.

Ответникът оспорва като неоснователно искането да бъде прието за установено по отношение на длъжниците, че същите не дължат на ответното дружество остатъка от сумите, представляваща доставена, но незаплатена топлинна енергия до имота, предмет на посочените изпълнителни дела, на Решение № 113/31.01.2022 г. по гр.д. № 7223/2021 г., както и текущи

вземания по клиентска партида *** в размер от 699, 49 лв. за периода от 01.12.2021 г. - 28.02.2023 г.

Ответникът твърди, че с изрична молба е поискал образуване на изпълнително дело за събиране на вземанията с период 01.11.2012 г. - 30.04.2017 г., инкорпорирани в изпълнителен лист издаден от РС — Плевен. Посочва, че в тази връзка е образувано изп.дело № ***/2018 г. по описа на *** ***, рег. № ***, с район на действие ОС – Плевен. Сочи, че дружеството, в качество на вискател, многократно е поискало извършването на изпълнителни действия, с което е прекъснат срокът по чл. 433, ал. 1, т. 8 ГПК. Излага доводи, че съобразявайки постъпилото искане, съдебният изпълнител е наложил заповор върху банкова сметка на 28.02.2018 г. Ответникът твърди, че с последващи молби, като вискател, е поискал отново извършването на действия по изпълнителното дело, с което отново е прекъснат срокът по чл. 433, ал. 1, т. 8 ГПК. Посочва, че на дата 28.01.2022 г. е наложена възбрана върху недвижимия имот, с което действие е прекъсната петгодишната погасителна давност. Излага доводи, че давността е прекъсвана многократно, като от този момент започва да тече нова такава. Излага доводи, че не е приложима давността по чл. 111, б. "в" ЗЗД за периодични вземания, тъй като същите са обективирани в изпълнителен лист, издаден въз основа на заповед за изпълнение, издадена по заявление с правно основание чл. 410 от ГПК

Твърди се още, че погасителната давност за вземанията е общата 5-годишна давност по аргумент от чл. 117 ал. 2 ЗЗД, който е приложим и в настоящия случай, в който издадена заповед за изпълнение по чл. 410 от ГПК, която е влязла в законна сила, а последното изпълнително действие по издадения по нея изпълнителен лист, е било на 11.07.2019 г. Излагат се доводи, че условно ако бъде прието, че *** се въздържа от предприемане на последващи изпълнителни действия, погасителната давност за вземането, предмет на изп.дело № ***/2018 г., давността би изтекла едва след 28.01.2027 г.

Ответникът отнася изложените дотук аргументи и по отношение на оспорванията, касаещи изп.дело № ***/2020 г. по описа на *** ***. Посочва, че делото е образувано по молба на „Топлофикация-Плевен“ АД, с която е поискано принудително изпълнение за събирането на вземанията на дружеството, обективирани в изпълнителен лист от РС - Плевен,

представляващи доставена, но незаплатена топлинна енергия до същия имот, за периода от 01.11.2017 г. - 31.12.2019 г., ведно с лихва върху сумата и сторени в заповедното производство разноси. Ответникът сочи, че заповедта за изпълнение е издадена през 2020 г., но същата е влязла в законна сила след тази дата, като срокът за изтичане на погасителната давност е най-рано 01.04.2025 г.

Що се касае до искането за обявяване недължимостта на сумите, предмет на гр.д. № 7223/2021 г. по описа на РС - Плевен, ответникът счита същото за неоснователно. Аргументира се, че към момента е налице влязло в законна сила съдебно решение, по което давността е отново 5 години.

Ответникът намира за неоснователно искането за обявяване недължимостта на сумите, представляващи следсъдебни задължения на обща стойност, като отново цитира разпоредбата на чл. 111, б. "в" ЗЗД. Соочи, че такава претенция би била основателна едва след изтичането на 3-годишен срок от изпадане в забава за заплащане на фактурираната енергия за месец декември 2021 г.

Ответникът не възразява срещу искането за назначаване на вещо лице по поисканата съдебно-икономическа експертиза, с поставени в исковата молба въпроси. Отправя искане да бъде приложено заверено копие на изп.дело № ***/2020 г. по описа на *** ***, както и за прилагане на ч.гр.д. №7223/2021г. по описа на РС-Плевен.

В заключение моли претенцията да бъде отхвърлена като неоснователна. Претендира ***ско възнаграждение.

В открито съдебно заседание ищците, редовно уведомени, не се явяват, представляват се от адв. В. Ч. от АК-Плевен. Исковата молба се поддържа по изложените съображения.

В открито съдебно заседание ответникът, редовно уведомен, се представлява от *** С.Ц.. Поддържа се отговора на искова молба, по изложените съображения.

Съдът, след като се съобрази със становищата на страните и събраните по делото доказателства, прие за установено от фактическа и правна страна следното:

От приложеното гр.д. № 7223/2021г. по описа на РС-Плевен се

установява, че с влязло в сила на 16.02.2022г. Решение № 113/31.01.2022г. е **ПРИЗНАТО ЗА УСТАНОВЕНО** на осн. чл. 422 ГПК, по отношение на ответницата А.Х.Д. от гр. Плевен, ЕГН *****, че същата дължи на ищеца „ТОПЛОФИКАЦИЯ- ПЛЕВЕН” АД, ЕИК ***, със седалище и адрес на управление гр. Плевен, *** № ***, представлявано от Й.В.В., сумата от 1 047, 58 лв., от които 976, 37 лв. представляващи стойността на незаплатена топлинна енергия за периода от 01. 01. 2020 год. до 30. 04. 2021 год. и 71, 21 лв. представляващи лихва за забава за периода от 04. 03. 2020 год. до 03. 08. 2021 год., ведно със законната лихва върху главницата от 976, 37 лв., считано от 10. 08. 2021 год. до изплащане на вземането;

Със същото решение А.Х.Д. от гр. Плевен, ЕГН *****, **Е ОСЪДЕНА** да заплати на „ТОПЛОФИКАЦИЯ- ПЛЕВЕН” АД, ЕИК ***, със седалище и адрес на управление гр. Плевен, *** № ***, представлявано от Й.В.В., сумата от 75, 00 лв., представляваща направени деловодни разноски в заповедното производство, и сумата от 175, 00 лв., представляваща направени деловодни разноски в исковото производство.

Установява се от заверено копие на удостоверение за наследници №14-***/20.03.2023г, че А.Д. е починала на 27.07.2022г., като е оставила наследници, сред които и ищите по настоящото дело - К. И. М. и М. И. Ч..

Установява се от изисканото заверено копие на изп.дело № ***/2018 г. по описа на *** ***, рег. № ***, с район на действие ОС – Плевен, че е образувано на 21.02.2018г. Вискателят е заявил искане на сочената дата за предприемане на изпълнителни действия срещу длъжника за събиране на вземанията, за които се е снабдил с изпълнителен лист №***/30.01.2018г. в заповедното производство, като при това е посочил, че възлага на *** всички действия по чл.18 от З***. Изпълнителният лист е издаден въз основа на заповед за изпълнение №5706/15.11.2027г. по ч. гр.д. №8741/2017г. по описа на РС-Плевен, подлежаща на изпълнение. Образувано е било въз основа на молбата на вискателя изп.дело №2018***** по описа на *** с рег.№*** на К***. Видно е, че са били събрани данни от *** за имущественото състояние на длъжника. Установява се, че ответникът в настоящото дело, в качество си на вискател по изп. дело, многократно е поискал извършването на изпълнителни действия, с което е прекъснат срокът по чл. 433, ал. 1, т. 8 ГПК. Установява се, че *** е наложил запор върху банкова сметка на

28.02.2018 г. Установява се, че на 28.01.2022 г. е наложена възбрана върху недвижимия имот / л.53 и л. 54 от изп.дело/. Установява се от справка на ***, че изп. дело е спряно на осн. чл. 432, ал.1, т.3 ГПК, на 19.10.2022г. С молба В х . №01015/11.01.2023г. вискателят е поискал възобновяване на производството, на осн. чл. 230, ал.2 ГПК, като е поискал конституиране на длъжници по изп. дело - ищите по настоящото дело и наследници на А.Д.

Установява се от изисканото заверено копие на изп.дело № ***/2020 г. по описа на *** ***, рег. № ***, с район на действие ОС – Плевен, че е образувано на 21.08.2020г. Вискателят е заявил искане на сочената дата за предприемане на изпълнителни действия срещу длъжника за събиране на вземанията, за които се е снабдил с изпълнителен лист № ***/30.07.2020г. в заповедното производство, като при това е посочил, че възлага на *** всички действия по чл.18 от З***. Изпълнителният лист е издаден въз основа на заповед за изпълнение № ***/26.02.2020г. по ч. гр.д. № ***/2020г. по описа на РС-Плевен, подлежаща на изпълнение. Образувано е било въз основа на молбата изп.дело №2020***** по описа на *** с рег.№*** на К***. Видно е, че са били събрани данни от *** за имущественото състояние на длъжника. Установява се, че ответникът в настоящото дело, в качество си на вискател по изп. дело, е поискал извършването на изпълнителни действия. Установява се от справка на ***, че изп. дело е спряно на осн. чл. 432, ал.1, т.3 ГПК, на 15.12.2022г. С молба Вх. № 04815/20.02.2023г. вискателят е поискал възобновяване на производството, на осн. чл. 230, ал.2 ГПК, като е поискал конституиране на длъжници по изп. дело - ищите по настоящото дело и наследници на А.Д.. С молба на вискателя от 16.05.2023г. (на л.61 от изп. дело) е било заявено искане за предприемане на действия по принудително изпълнение, чрез налагане на запор върху банкови сметки на длъжника.

От приетото и неоспорено заключение на вещото лице К. А. по изслушаната съдебно-счетоводна експертиза се установява, че платените суми за потребители К. М. и М. Ч. за период от 2022г. до м.11.2023г. са в размер на 1665,38 лева.

Предявеният в настоящото производство отрицателен установителен иск е с правно основание чл.439 от ГПК. Съгласно разпоредбата на чл.439, ал.1 от ГПК длъжникът може да оспорва чрез иск изпълнението - т.е. чрез иск

длъжникът оспорва вземането и материалната незаконосъобразност на изпълнението. Според регламентираното в чл.439, ал.2 от ГПК искът на длъжника може да се основава само на факти, настъпили след приключването на съдебното дирене в производството, по което е издадено изпълнителното основание. В случая ищеца се позовава на изтекла погасителна давност, и на плащане.

Установи се от обсъдените доказателства, че оспорените вземания произтичат от доставена от кредитора топлинна енергия до имот на наследодателя на ищите.

Установи се, че кредиторът е претендирал по съдебен ред вземанията си, подавайки заявления по чл.410 от ГПК, като със заповеди за изпълнение е било разпоредено заплащане на процесните суми.

Спорен между страните е въпросът дали давностният срок, приложим по отношение на вземанията на вискателя е тригодишният по чл. 111, б. „в“ от ЗЗД или петгодишният, предвиден в чл. 117, ал. 2 от ЗЗД.

Преобладаващата съдебна практика, споделяна и от настоящия съдебен състав, приема, че приложима по отношение на установените с влязла в сила заповед за вземания е петгодишната давност по арг. от 117, ал. 2 ЗЗД и чл. 404, ал. 1, т. 1 ГПК. Съгласно чл. 404, ал.1, т. 1 подлежат на принудително изпълнение както съдебните решения, така и заповедите за изпълнение, които имат характер на съдебни изпълнителни основания по смисъла на новия ГПК от 2008 г. На изпълнение по този ред подлежат установените по основание и размер безспорни вземания, каквито без съмнение са както вземанията, установени с влязло в сила решение, така и вземанията, установени с влязла в сила заповед за изпълнение на съдилищата. Така както длъжникът не може да оспорва вземането, установено с влязло в сила решение, поради факт, настъпил до съдебното дирене в производството, по което решението е постановено, така длъжникът не може да оспорва и вземането, установено с влязлата в сила заповед за изпълнение поради факт, настъпил до изтичането на срока по чл. 414, ал. 2 ГПК. Корективното тълкуване на чл. 117, ал.2 ЗЗД налага извод, че правилото следва да се прилага както по отношение на вземания, установени с влязло в сила решение, така и по отношение на вземания, установени с влязла в сила заповед за изпълнение /в този смисъл Решение № 3 от 04.02.2022 г. по гр. д. № 1722 / 2021 г. на Върховен

касационен съд, 4-то гр.отделение/.

При съобразяване на тази съдебна практика, Съдът приема, че от влизане в сила на заповедта за изпълнение е започнала да тече 5-годишна давност за установените с нея вземания.

Установи се, че с молбата за предприемане на изпълнителните действия от 21.08.2020г. кредиторът е направил възлагане по чл.18 от З***. С оглед на това молбата му за изпълнение е валидна и прекъсва погасителната давност за паричното притезание, съгласно чл. 116, б. "в" от ЗЗД.

Установи се, че с молбата за предприемане на изпълнителните действия от 21.02.2023г. кредиторът е направил възлагане по чл.18 от З***. С оглед на това молбата му за изпълнение е валидна и прекъсва погасителната давност за паричното притезание, съгласно чл. 116, б. "в" от ЗЗД.

Правилото по чл. 116, б. „в“ от ЗЗД регламентира, че давността се прекъсва с предприемането на действия за принудително изпълнение. Както се разяснява в Решение № 37 от 24.02.2021 г. по гр. д. № 1747 / 2020 г. на ВКС, 4-то гр.отделение, същинско действие за принудително изпълнение може да предприеме само съдебният изпълнител (или друг орган на принудително изпълнение) и то прекъсва давността; но давността е свързана с поведението на кредитора - тя не се влияе от поведението на други лица. Затова ако искането от кредитора е направено своевременно, но изпълнителното действие не е предприето от надлежния орган преди изтичането на давностния срок, по причина, която не зависи от волята на кредитора; давността се счита прекъсната с искането, дори то да е било нередовно, ако нередовността е изправена надлежно по указание на органа на изпълнителното производство. Давността не се прекъсва веднъж с искането и още веднъж с предприемането на действието. Прекъсването е едно - с предприемането на действието, но се счита да е настъпило с обратна сила, ако след поискването давността е изтекла. След това тя се прекъсва последователно във времето, когато осъществяването на способа става чрез отделни процесуални действия: заповест или възбрана, опис, оценка, насрочване на проданта, разгласяване, приемане на наддавателни предложения, провеждане на наддаване и т.н. до влизането в сила на постановлението за възлагане.

При такова разбиране, петгодишната давност в случая следва да се

приеме за прекъсната след образуване на изп. дело №***/2018г., както следва: на 28.02.2018г. с наложен заповест на банкови сметки на длъжника, на 28.10.2022г. когато е наложена възбрана върху недвижим имот. При съобразяване на горното, Съдът намира, че след последното изпълнително действие е започнала да тече нова петгодишна давност за погасяване вземанията на кредитора, за които е била издадена влязлата в сила заповед за изпълнение и този давностен срок не е изтекъл към датата на предявяване на иска.

Гореизложеното е относимо и по изп. дело №***/2020г., образувано след издаден изп. лист №***/30.07.2020г., по Заповед за изпълнение №***/26.02.2020г. по ч.гр.д. №***/2020г. по описа на РС-Плевен.

По отношение на влязло в сила на 16.02.2022г. Решение №113/31.01.2022г. гр.д. №7223/2021г. по описа на РС-Плевен следва да бъде отбелязано, че пристъпването към принудително изпълнение следва да бъде в рамките на пет години от влизане в сила на решението, които към момента не са изтекли.

Предвид изложеното, Съдът счита, че предявената искова претенция се явява неоснователна и недоказана и следва да се отхвърли като такава.

С оглед изхода на производството и на основание чл.78, ал.3 от ГПК ищците дължат на ответника направените разноски за ***ско възнаграждение в размер на 100лв., определено по правилото на чл.78, ал.8 от ГПК, във вр. с чл.25, ал.1 от НПП.

Воден от горното, Съдът

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ предявения от К. И. М., ЕГН***** от гр.Плевен, жк. „***“, бл.*** и М. И. Ч., ЕГН *****, от гр.Плевен, жк. „***“, бл.***, и двете чрез адв. В. Ч. от АК-Плевен, **ПРОТИВ** „ТОПЛОФИКАЦИЯ-ПЛЕВЕН“ АД, със седалище и адрес на управление гр.Плевен, ул. „***“ № ***, с ЕИК ***, представлявано от Й.В.В., **иск с правно основание чл.439 от ГПК** за признаване за установено в отношенията между страните, че ищците не дължат на ответника сума в общ размер на 7551,01 лева, за които суми е издадена Заповед за изпълнение на парично задължение по чл. 410

ГПК №***/26.02.2020г. и изпълнителен лист №***/30.07.2020г. по ч.гр.д. ***/2020г. по описа на РС-Плевен; и Заповед за изпълнение на парично задължение по чл. 410 ГПК №5706/15.11.2017г. и изпълнителен лист №***/30.01.2018г. по ч.гр.д. 8741/2017г. по описа на РС-Плевен, като **НЕОСНОВАТЕЛЕН И НЕДОКАЗАН.**

Решението може да бъде обжалвано в двуседмичен срок от съобщаването му на страните пред Плевенски окръжен съд.

Съдия при Районен съд – Плевен: _____